

Egymásra várnak a termelők és a kereskedők

Magyar valóság a nagybanin

Van úgy, hogy Minya László és felesége egy héten kétszer is eljön Nyírbátorból a dorozsmai piacra

Fotó: Gyenes Kálmán

A dorozsmai nagybani piac éjjel-nappal nyitva tart. Ezért a termelők és a kereskedők nem ritkán napokat ácsorognak az aszfalton. Ősztől várhatóan változik a helyzet, mert bővül a piac területe és két hatalmas csarnokot is átadnak. Ez csak enyhít az emberek gondjain, akik úgy vélik, hamarosan tönkremennek, ha beengedik az olcsó külföldi árut.

A zöldség nagykereskedéssel foglalkozó Minya László és felesége már egy éjszakát a teherautóban berendezett alkalmi szálláson töltött, mert nem tudtak egy nap alatt bevásárolni. A nyírbátori házaspár hetente megfordul a dorozsmai nagybani piacon.

– Egyre kilátástalanabb a magyar termelők és kereskedők helyzete. Minden szemetet beengednek az országba, ezért nem megyünk mi semmire, pedig dolgozunk éjjel-nappal – fadkad ki a platón ülő Minya László, aki attól fél, hogy mire a Nyírségbe érnek, megfounyad

az árujuk. Kénytelenek várni, mert még csak félig a kis kamion. Gyökeret, paradicsomot, káposztát és paprikát már találtak megfelelő áron, azonban karalábé és uborka nélkül nem akarnak távozni. A hosszú várakozásért mindenki a nonstop nyitva tartást okolja. Emiatt – mondják – a termelő és a kereskedő sem tudja előre, hogy mire számíthat. Egymásra várnak nap-hosszat. A magát neppernek nevező szatymazi Hegedűs Aladár azt mondja, kicsi a terület, ezért nincs más választása a szolgáltatónak. Ha a primőr szezonban konkrétan meghatároznák a nyitva tartást, akkor hosszú kocsisorok várakoznának az utcán.

– Akinek van ideje, az jól jár. Csak úgy lehet jó árat kifogni, ha reggeltől estig itt vagyunk. Bár a multik áraival így sem tudunk versenyezni. Meg tudja nekem valaki mondani, hogy a termelői ár alatt miért lehet árusítani a zöldségeket? – kérdezi a fekete ruhás, bakancsos férfi.

– Hát azért, hogy minket magyarokat tönkre tegyenek – válaszolja Minyáné.

A piacon általában a termelő is szeretne gyorsan túladni portékáján és a kereskedőnek is az a legjobbj, ha minél gyorsabban bevásárol. A nagybani piac ügyvezetője, Törökné Szántó Katalin is elismeri, hogy jobb lenne mindenkinek, ha határozott időbeosztás szerint üzemelne a piac.

– Ősszel szeretnénk átadni a 2200 és az 1078 négyzetméteres új csarnokot a régi dorozsmai futballpálya helyén. A 450 millió forintos beruházással területünk több mint 7 hektárra bővül, és ezzel megoldódnak a jelenlegi gondjaink. Az eladóterületet – mutatja az ügyvezető a tervrajzon – úgy helyezzük el, hogy a lakosokat ne zavarjuk.

Egyelőre azonban a régi aszfaltra futnak be a hatalmas kamionok, a kisteherautók és az utánfutós személygépkocsik. Ide érkezik egy óra tájban Vödredí Sándor karalábé szállítmányával. A Lada csomagteréből és az utánfu-

tóról ládák kerülnek elő, amikből szép, egészséges fejek kandikálnak ki. Rá is csapnak a kereskedők. Mustrálják az árut, próbálják az idős embert meggyőzni, hogy adja olcsóbban. Minyák egyelőre nem mozdulnak. Arra várnak, hogy az öreg „megtörjön”. A nyugdíjas viszont kitart a hatvanforintos darabár mellett. Ha más nem hoz karalábét, akkor szerencséje lesz, hiszen ő diktálhat. Ellenkező esetben a kereskedők leverik az árakat.

– Csak magának sűgom meg, ha elviszik ötvenért, odaadom, de alá nem megyek, mert ráfizettek. Így sem lesz hasznom, jó ha a téli tüzelő ára bejön. Ott egye meg a fene az egészet, jövőre befejezem. A krumplit sem tudom eladni, majd megetetem a jószágokkal. Micsoda pazarlás megy ebben az országban!

Vigyék az olcsó külföldit oda, ahol éheznek a gyerekek – fadkad ki a 36 ezer forint nyugdíjból élő öpusztaszeri termelő, Vödredí Sándor.

CS. G. L.

Megcsinálni az országot

PANEK SÁNDOR

Elégge furcsán hat a fogadkozás, hogy „Megcsináljuk Magyarországot!” egy olyan koalíció miniszterelnökétől, amelynek négy évéből három letelt, s 2002-ben nyertes kormányprogramjának lendületéből egy megbukott kormányra és egy kényszerpályán, időzavarban próbálkozó új kormányra futotta. Ez az utálatos marketingzsargon, egy ország megcsinálása, mindennél beszéde-sebb. Mert azt jelzi, hogy nincs idő kidolgozni azt a programot, amelynek lényegében nem „megcsinálni”, hanem a válságból kivezetni, élhetőbbé tenni kellene az országot, nincs idő előbb lerakni az alapjait, és aztán kommunikálni, hanem egyszerre kell mindent: kitalálni, és már reklámozni is.

A politikák hívószavai ma Magyarországon már annyira hiteltelenek, hogy a szebb és érthetőbb alakokkal, mint például „Újjáépítjük Magyarországot” vagy „Helyrehozzuk Magyarországot”, esetleg „Átalakítjuk Magyarországot”, nem is kísérleteznek. Elvégre, ha újjáépíteni, helyrehozni vagy átalakítani kellene, mindjárt fel is tevődne a kérdés, hogy a rászoruló ország mikor és hogyan romlott le, s eddig miért nem építették. Tekintve, hogy a ciklus elején még a jóléti rendszerváltás volt a cél, amelyre egy leromlott országban nemigen lehetett volna törekedni, a szebb és érthetőbb hívószavak esetén az ember még arra gondolna, hogy a leromlás a jóléti cél kitűzése óta következett be.

Mi is a filozófiája e Magyarország-csinálásnak? A trükkös Magyarországból, egy igazságot kell létrehozni. Továbbá el kell döntenünk, hogy a szívünk mélyéig „mutyisták” vagyunk-e, vagy utáljuk a mutyizást. Magunkkal akarjuk-e cipelni az ország sok kis hazugságát? Mindezt Gyurcsány Ferenc nyilatkozta a hét végén, megelőlegezve, hogy a „száz lépés” hívószava azt jelenti: ő most húz egy vonalat, és azon felelősen kell majd átlépni. Lenyűgözve hallgatja az ember, hogy az átmeneti idők szűk körnek káldkozó esélyeit kihasználva meggazdagodott vállalkozó milyen bátran beszél a trükkös országról. Mintha az igazságtalanság, az esélyegyenlőség hiányának oka pusztán a rendszerváltozás vagy az azóta eltelt időszak lenne, s nagy mértékben nem az, hogy azt a vonalat nem tizenöt éve húztuk meg, ha egyáltalán szükség van ilyen vonalakra. Az ügyeskedés filozófiáját („jó helyen jó időben”) letéve el lehet ugyan ítélni a trükközést, elvégre abban legalább mindig is esélyegyenlőség volt, hogy ki-ki magába nézhet. De Magyarországot, mindenestül, ma trükkösnek nevezni, a több évtizedes elnyomás terhét nehezen feldolgozó 15 évnyi munka után – nagyon igazságtalan.

Új épületben a határrendészek

MUNKATÁRSUNKTÓL

Szombaton átadták Szegedi Határrendészeti Kirendeltség felújított épületét a Moszkvai körúton. A munkálatok költsége 281 millió forint volt. A beruházás során felújították a főépületet és zárt parkolót alakítottak ki. Béndék József, a Határőrség Országos Parancsnoka elmondta: az épületben a szegedi kirendeltség mellett a Tisza Határvadászszázad, valamint a Szegedi Bűnügyi és Felderítő Szolgálat munkatársai dolgoznak majd. A parancsnok hangsúlyozta: a határőrség schengeni felkészülése elkezdődött, amelynek egyik lényeges eleme, hogy az állomány elhelyezési körülményein javítani kell.

A hét közepétől újabb esőzések várhatók

Szegednél holnap tetőzik a Tisza

Szegednél várhatóan holnap tetőzik a Tisza. A meteorológiai előrejelzés szerint a hét közepétől újabb esőzések várhatók.

MUNKATÁRSUNKTÓL

Szegednél várhatóan holnap tetőzik a Tisza, 775 centiméter körüli vízállással – tudtuk meg Kőfalvi Istvántól, az Alsó-Tisza Vidéki Környezetvédelmi és Vízügyi Igazgatóság (Atikővizig) műszaki ügyeletestől. A Maros szerencsére nem „szól bele” a történésekbe és tovább apad; tegnap Makónál az első fokú árvízvédelmi készültség fenntartását igénylő szint alá csökkent a vízállás. A Hármas-Körös esetében Szarvasnál május elsején 798 centimétert mértek. A Hármas-Körösön ma valószínűleg megáll az áradás, de az ezt követő vízszintcsökkenés – a Tisza visszazuvasztó hatása miatt – lassú lesz. S hogyan bírják a gátak a hosszú ideje tartó terhelést a megyében? Több helyen szivárognak, ám ennek mértéke és jellege nem jelent veszélyt. Az Atikővizig működési területén 454 ember dolgozik az árvízmentesítésen, a legtöbben Csongrád megyében.

A belvízelöntöttség mértéke csökken. Az Atikővizig működési területén tegnap mintegy 33 ezer hektáron, ezen belül Csongrád megyében 20-21 ezer hektáron állt a víz. A védekezés tovább folyik, naponta 2 millió 160 ezer köbméter vizet távolítanak el a mezőgazdasági területekről.

Holnap tetőzik a Tisza

Fotó: Miskolczi Róbert

A meteorológiai előrejelzés szerint a hét közepétől újabb esőzések várhatók. Ennek mértéke átlagosan 10-30 milliméter, ez ugyan nem jelentős, de a jelenlegi helyzetben harminc milliméternyi eső is sokat ronthat a helyzeten.

A lelei földek majdnem fele víz alatt áll

Tragikus Maroslelén és környékén a helyzet, hiszen a településhez tartozó földek csaknem fele víz alatt áll. A korábban elvetett, s most víz alá került növények már csaknem biztos, hogy elpusztultak, ugyanakkor számos növényfajta vetésével is elkétek. A károkat most kezdték fölmérni.

Felmérhetetlen károkat okoz a belvív Maroslele zöldségtermesztőinek, hiszen a településhez tartozó földek közel felét „időszakos tavak” borítják. A természeti csapás sokszorososan sújtja a gazdálkodókat, hiszen egyrészt elpusztítja a már elvetett növényeket, másrészt nem teszi lehetővé, hogy elvessék az éppen esedékes növényi kultúrákat.

– Tragikusnak nevezhető a helyzet, legutóbb öt évvel ezelőtt volt arra példa, hogy a Maroslele közigazgatásához tartozó földek ötven százaléka víz alatt álljon. Azonban a folyamatos esőzések tovább súlyosbították a helyzetet, hiszen a talaj már nem tud több nedvességet elraktározni, a víz így vagy csatornákon tudna elszivárogni, vagy a párolgásra kellene bízni a folyamatot. Sajnos azonban itt, a település körüli területek vízelvezetői sokfelé eldugultak. Az időjárás már éppen kedvezett volna, hiszen egy héttel ezelőtt már felszáradhatott volna a víz egy része, amikor újra nagy mennyiségű csapadék hullott,

ami szinte reménytelenné tette a helyzetet – fogalmazott Szemes Ernő maroslelei falugazdász.

Megtudtuk: különösen nagy kárt szenvedtek azok a gazdák, akik bízva a jó időben, az olvadás utáni első belvizes időszak elmúltával a partosabbnak, azaz szárazabbnak ítélt területeken nekiláttak a veteményezésnek. Sok helyütt több hektáryi falkhagyma áll most emiatt a víz alatt, de az őszi vetésű zöldségek is hasonlóan megsínylik a belvizet. A falugazdász elmondta: ilyenkor a víz alatt besárgulnak, végül pedig oxigén hiányában elhalnak a növények.

A környékbeli földeket újabb csapás is érte: a Maros tartósan magas vízszintje miatt a töltés melletti földeken többfelé is „átütött” a víz, így egész táblák fölött fodroz hullámokat most a szél. Szemes Ernő rámutatott: emiatt vannak olyan területek, ahol nem tudják elvetni a napraforgót vagy a kukoricát.

A károk felmérése még jelenleg is folyik, az elszennvedett pusztítás egészének felbecsülésére csak ezután kerülhet sor, ám a gazdák egy része bejelentéseiket már eljuttatta az FM-hivatalhoz, hiszen segítséget majd csak ezen az úton remélhetnek. A biztosítók ugyanis nem fizetnek a „megfulladt” növények után.

I. SZ.

Magyarok is keresik az eltűnteket

Magyarországi szakemberek, köztük Csongrád megyei bűvárok kapcsolódtak be tegnap a nagybecskereki buszbaleset áldozatainak felkutatásába a vajdasági kormány tájékoztatási hivatala szerint.

MUNKATÁRSUNKTÓL

A megáradt Tiszába zuhant autóbuszból heten menekültek ki élvén, és közvetlenül az április 15-én történt tragédia után három holttestet emeltek ki a vízből. A tragédia után kilenc nappal, a múlt héten vasárnap emelték partra a busz roncsait, de nem találtak benne egyetlen áldozatot sem.

A szerbiai mentőalakulatok 28 kilométer hosszúságban átvizsgálták a Tiszát, de hasonlóképpen nem jártak sikerrel, ezért a vajdasági kormány a magyar hatóságokhoz fordult segítségért. Magyarországi szakemberek, köztük Csongrád megyei bűvárok kapcsolódtak be tegnap a nagybecskereki buszbaleset áldozatainak felkutatásába. Négy csoportban folytatódik a kutatás a Tiszán: egy-egy csónakban két magyar és egy szerbiai bűvár kutat szondázó műszerekkel a holttestek után.